

det af den højtærede Minister saa højtelskede Fag Retorik, at man af den Grund aldrig skal genindføre disse Fag? Tør den højtærede Minister fastholde den indirekte Sigtelse overfor Danmarks 12 000 Lærere, at de heller ikke har Interesse for Faget Religion, fordi der i en Aarrække ikke har været et passende Antal Ansøgere.

Kan den højtærede Minister, som her stod og krævede tilstrækkelig Logik af et æret Medlem af Tinget, ikke se, at han selv er kommet ud i en frygtelig Selvmodsigtelse, naar han i det ene Øjeblik gaar ind paa at genoprette Faget fortsættende Religionsundervisning, medens han omvendt i den Omstændighed, at der i Øjeblikket har været faa Ansøgere til Pædagogik og Ungdomsskolelærerkursus, ser en Begrundelse for fuldstændig at stryge de Fag. Det er jo Inkonsekvens i allerhøjeste Grad.

Jeg vilde egentlig gerne til Slut have gjort et Par Bemærkninger til det ærede Medlem Hr. Pinstrup, fordi det forekommer mig, at det ærede Medlem holdt en saa personlig nærgaaende Tale til mig den Dag, han havde Ordet, men jeg vil indskrænke mig til at sige, at det har ikke overrasket mig, for det ærede Medlem har det jo saadan, at naar han ikke kan anføre saglige Argumenter, tillader han sig rent personligt at vælte sig over det af Tingets Medlemmer, der i det givne Øjeblik er ham saglig ubehageligt. Der er kun en eneste Bemærkning af det, som det ærede Medlem sagde, jeg vil gøre en Bemærkning om. Det ærede Medlem, den højtærede Formand i Øjeblikket, tillod sig nemlig ogsaa at fremdrage den Dobbeltstilling, jeg har som Rigsdagsmand og som Leder af Statens Lærerhøjskole, og det ærede Medlem gav mig den ufrivillige Kompliment, som jeg tror mine Vælgere vil sætte Pris paa, at jeg altid er her og altid er i Udvalgene, thi det skal en Rigsdagsmand efter min Mening være. Jeg opfylder gerne min Pligt, og jeg mener, at naar man lader sig vælge, har man ogsaa en Forpligtelse til at være med i Arbejdet. Men derudaf tillod det ærede Medlem sig at drage den Slutning, at jeg forsømte mine Pligter som Embedsmand ved Statens Lærerhøjskole og gav mig en Særstilling. Det kan jeg ikke forstaa at et æret Medlem kan gøre, bl. a. af den Grund, at der i alle Partier er Embedsmænd — der er Generaler, der er forhenværende Rektorer, der er en Provst, en Professor, der er en Oberst, der er igen en Pastor. Det er jo ogsaa Embedsmænd, og hvorfor skal jeg saa alene have en saadan rent personlig Behandling? Hvorfor tror det ærede Medlem, at jeg

forsømmer mit Embede, fordi jeg passer min Gerning som Rigsdagsmand? Det forekommer mig, at det var meget lidt fint. Men da nu det ærede Medlem har gjort det, vil jeg gerne have Lov til til min Retfærdiggørelse — jeg kunde jo ikke faa Lov til at retfærdiggøre mig før — at meddele, hvorledes den Virksomhed, som jeg leder, har formet sig i de Aar, jeg har haft den Ære at lede den. For det maa dog være Kriteriet, det maa være det, som man bøjer sig for. I 1923—24 var der henholdsvis af Aarskursister og Feriekursister paa Statens Lærerhøjskole 114 og 110, i alt 224. I 1924—25 var der henholdsvis 140 og 177, i alt 317 — det er det Aar, i hvilket jeg træder til. I det følgende Aar, 1925—26, var der henholdsvis 182 og 149 i alt 331. Og saa i 1926—27, da jeg har haft Lejlighed til at arbejde rigtigt i blot et Aar, var der 157 Aarskursister, 178 Feriekursister, 29 Forskolelærerinder, 10, der studerede Pædagogik, 15, der studerede Ungdomsskolelærerundervisningen, 114, der havde Fjernstudium, og 20, der havde Fjernstileskrivning, i alt 523. En saadan Vækst var der efter et eneste Aars Arbejde. Dette Arbejde kommer saa den højtærede Undervisningsminister i Kraft af sin mægtige Interesse for Folkeskolen og for Lærerstandens videre Uddannelse og griber ind i, med det Resultat, at Elevantallet nu er nedskaaret med 33,7 pCt. Jeg tror, at jeg nok kan være den Virksomhed bekendt, og jeg tror, det ærede Medlem i sin egen Sags Interesse skal være lidt forsigtig med at angribe mig personligt for mit Forhold til Statens Lærerhøjskole, for det er kostbart at angribe mig der.

Første Næstformand (Pinstrup): Det ærede Medlem Hr. Kyed har Ordet for en kort Bemærkning.

Kyed: Det ærede Medlem Hr. Vilhelm Rasmussen var inde paa adskillige Betragtninger bl. a. ogsaa over Landbrugets Skatteforhold, og som Grundlag for det Angreb, som det ærede Medlem jo aldrig undlader at benytte Lejligheden til at fremkomme med, gav han nogle Oplysninger fra Kolindsund-Sagen. Jeg skulde ikke have taget Ordet, hvis der ikke i det ærede Medlems Udtalelser laa en Sigtelse mod eller et Angreb paa Bønderne ved Kolindsund, gaaende ud paa, at de vist ikke havde opgivet deres Indtægt til Skattevæsenet rigtigt. Dette indirekte Angreb byggede det ærede Medlem Hr. Vilhelm Rasmussen paa den Omstændighed, at de paagældende i 3 paa hinanden følgende Aar, var det vist,